

52196
action
X

Bibelen fascinerer meg, Jesus også.
Esther Tshwenetshwene (49) er blant dem som
på toppen av full jobb ved et lokalt sykehus-
kjøkken, kjemper seg gjennom fem års deltidsstudier
ved Kgolagano College. — For, som hun sier det,
— å gi min kirke tilbake for alt den har gitt meg.

Steg, Gaborone.

Bibelen, åpnet mot Botswana. Velskodde lektorer og firehjulstrekkere.

Det er blant nøkkelfaktorene ved søsterinstitusjonen til Diakonhjemmets høgskolesenter i ørkenlandet Botswana, Kgolagano College.

Den felleskirkelige høgskolens hovedkvarter i det sørlige Afrika er ikke noe prangende bygg, med en sidegateadresse i fredelige Gaborone, Botswanas hovedstad. Her er heller ingen forelesningssaler eller klasserom. Men det er da heller ikke noe poeng for en høgskole som bokstavelig talt kjører sine lederkurs og forelesninger hjem til kirkefolk og studenter. Lærerne ved skolen tilbakelegger titusenvis av solsvitte kilometer til og fra ti faste kurssentra, jevnt spredt over en landmasse dobbelt så stor som Norge.

For de fleste av studentene er Kgolagano et prosjekt for de sene kveldstimer,

etter en lang arbeidsdag som lærer, sykepleier eller menighetsprest. De leser hjemme, og møtes jevnlig i grupper til veiledning, oppgavearbeid og annen input.

Blant tilbudene er korte, ti-ukers temakurs. Emnene kan være — for å sitere studieplanen — alt fra «Hengivenhet til Kristus og til Guds verk», «Badimo og Modimo — åndene og Guds ånd» via «Enkel bokføring» til «Feministisk teologi» og «Kirkenes enhet».

Andre satser på deltids- og fjerntudier over to, tre og fem år. Den femårige tilsvarer et 30 vekttalls universitetsstudium i Norge.

Høgskolens målsetting er tredelt. Den skal spre bibelkunnskap, gi utdanning innen teologi, administrasjon og ledelse, samt være en økumenisk brobygger. Kgolagano — navnet betyr «pakten» — ble dannet i 1975 av en gruppe samarbeidende kirkesamfunn i Botswana, for å imøtekomme felles behov for ledertrening og teologisk skoling. I høgskolestyret sitter representanter for ti kirkesamfunn, fra lutheranere og metodister til den hollandsk reformerte og den anglikanske kirken.

I gjeld til kirken:
Esther Tshwenetshwene studerer teologi ved Kgolagano College for å gi sin menighet «tilbake

Jones og Helene Bank var i den sørafrikanske byen East London med på å stifte nettverket CAP-SCAN, som arbeider for alternative modeller innen forbruk og produksjon.

I Angola bidrar et team bestående av Anne Skjel-

merud, Olav Helge Angell og Kirsten Sandberg innen forskningsområdet rusmisbruk.

I Malawi har Sigrun Møgedal arbeidet som rådgiver i helsespørsmål.

Rikt utbytte

Svært berikende, er responsen ved Diakonhjemmets høskolesenter etter besøket av i alt åtte gjester fra Kgolagano College i mai.

Blant mye annet har følgende trekk ved Kgolagano-lærerne gjort inntrykk, ifølge vertskapet:

- «De forener tro og fag på en smittende måte. Gudsrelasjonen, bønningen og Bibelen er naturlig tilstede midt i faghverdagen, der vi ofte har en tendens til å tenke i to regimenter.»
- «De har lang erfaring med desentralisert undervisning, som Diakonhjemmet er inne i en satsing på. Hos dem er studentenes ansvar for egen læring bedre utviklet som et sunt pedagogisk prinsipp».

Den økumeniske gruppen fra Kgolagano ble ledet av pastor og høskolelektor Ben Mudede, og omfattet ellers høskolelærerne Modise Mokgwathise, Cosmos K. Moenga, O.B. Kgeretwa, ekteparet dr. Larry og Tim Colvin og deres to døtre Micky Lee og Katherine. Vertskap var studierektorene Liv Berit Carlsen og Anders Bergem, førsteamanuensene Asbjørn Kaasa, Olav Dalland og Gurid Aga Askeland, konsulent Torveig Strai Karlsson, samt høskolelektorene Hege Bøen og Kari Skrautvol. Rektor Marianne Uri Øverland ved Norsk Diakonihøgskole var også med som arrangør og som vertskap. Tema for det felles fagseminaret var «Empowerment».

skole stor favn

START I 1990

Partner-relasjonen med Diakonhjemmets høskolesenter tok til i 1990, som et utvekslingsprosjekt mellom de to institusjonene. Nåværende rektor ved Diakonihøgskolen (Lovisenberg), Marianne Uri Øverland, var et viktig bindeledd. Hun var ansatt ved Kgolagano College som rektor i fire år fra 1989. Kirkens Nødhjelp har stilt opp med finansiering.

Stab fra høskolesenteret har besøkt Kgolagano to ganger, sist i februar 1997, som ledd i en to ukers felles workshop med mobilisering og myndiggjøring som tema. Nylig kom en gruppe lærere fra Kgolagano på gjensitt, til et tre ukers opphold, inklusive visitter til menigheter i Telemark, Sandnes og Bergen.

– Vi har erfart at våre norske kolleger og søsken i troen har mye å bidra med. De har, for eksempel, utfordret oss sterkt når det gjelder kirkens ansvar i møte med aids-epidemien i vårt land. Der har vi forsømt oss, sier college-lærer Ben Mudede til *Steg*. – Når vi jobber sammen er det overraskende mye gjenkjennelse, selv om vi har utgangspunkt på hver vår side av kloden.

AVVENTER RESULTATER

Rektor B. S. Chuba minner på sin side om ordtaket «Den som bare kjenner England, kjenner ikke England.» – Ingen kan vokse i kulturell isolasjon. Jeg tror på den type kryss-befruktning som et slikt samarbeid kan innebære. Men jeg er samtidig litt avventende; jeg håper samarbeidet snart kan gi mer konkrete resultater og utfolde seg i handling, sier Chuba til *Steg*.

– Vi er nok kanskje mindre individualistiske enn dere i Vesten; vi understreker sterkt overfor studentene at studier hos oss ikke kan være et privat prosjekt. «Vi utdanner deg *for* og *i* den kirke og den menighet du inngår i...»

Chuba er, for tiden, mest opptatt av å få de mange kirkesamfunnene til å satse på en utbygging i samarbeid med andre, kristne ledertreningsstilbud. – Vi trenger et fulltidsstudium, som åpner for fordypning, og har et egnet sted utenfor Gaborone i kikkerten, sier han.

KGOLAGANO COLLEGE

PROSPECTUS

© Dept. of Theology of The Church of South Africa

